

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoE/93/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710206114
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8710206114.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: Z. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX Z. S., o vymoženie sumy 372,- Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 14Er/243/2010 -23 zo dňa 08.09.2021, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) v exekučnom konaní o vymoženie 372,- Eur s prísl. na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu pod sp. zn. SR 19291/09 zo dňa 20.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.12.2009 a vykonateľnosť dňa 10.12.2009 rozhodol tak, že výrokom I. exekúciu zastavil a výrokom II. priznal súdnemu exekútorovi voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 9a ods. 1, § 39 ods. 4, § 203 ods. 1, § 243f ods. 1, 5, § 243h ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku; § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení uznesenia konštatoval, že v predmetnej exekúcii je vymáhaná pohľadávka od povinnej, ktorá je fyzickou osobou, a to na základe uvedeného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný v konaní, kde si oprávnený uplatňoval voči povinnej nárok zo zmenky. Zákonom č. 438/2015 Z. z., ktorým bol novelizovaný Exekučný poriadok, účinným od 23.12.2015, bola v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku oprávneným uložená povinnosť, aby v návrhoch na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opísal aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a k návrhu na vykonanie exekúcie pripojil dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú. V zmysle prechodných ustanovení k uvedenej novelizácii upravený v § 243f Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

4. Zákonodarca v uvedených exekučných konaniach stanovil oprávnenému povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie, pričom táto povinnosť sa vzťahuje na každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, teda aj na toho, ktorý sa domnieva, že už v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol všetky skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Aj v prejednávanej veci bol oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie do 30 dní a táto lehota

začala plynúť dňom nadobudnutia účinnosti Zák. č. 438/2015 Z. z., t. j. od 23.12.2015 a uplynula dňom 22.01.2016.

5. Oprávnený doplnenie návrhu doručil súdnemu exekútorovi dňa 21.01.2016 a súdu prvej inštancie bolo podanie oprávneného doručené dňa 04.02.2016.

6. V zmysle ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, tento výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v stanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu alebo súdnemu exekútorovi). Rozhodovacia prax súdov sa v tejto otázke priklonila k záveru, že v uvedenej lehote malo byť doplnenie návrhu doručené exekučnému súdu, keďže o zastavení alebo prípadnom pokračovaní exekúcie rozhoduje exekučný súd a nie súdny exekútor. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal na uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Er/662/2009 zo dňa 04.03.2016 a sp. zn. 9Er/574/2011 zo dňa 07.03.2016, ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoE/30/2021 zo dňa 31.05.2021, sp. zn. 2CoE/12/2021 zo dňa 30.03.2021 a sp. zn. 28CoE/22/2021 zo dňa 22.06.2021. Uvedené právne závery súdov boli predmetom posúdenia aj Ústavným súdom SR, ktorý v uznesení č. k. III. ÚS 752/2016-7 zo dňa 08.11.2016 zaujal stanovisko, že z napadnutého uznesenia vyvoditeľný právny záver okresného súdu, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, považuje Ústavný súd SR za ústavne udržateľný, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd a nie súdny exekútor. Uvedený postoj súdov tak prispieva k naplneniu princípu právnej istoty účastníkov exekučného konania, keďže sa ním vylučujú možné pochybnosti o skutočnom čase vykonania zákonom požadovaného procesného úkonu, a teda o dodržaní či nedodržaní zákonom stanovenej lehote na jeho vykonanie. Obdobný právny názor zaujal Ústavný súd SR aj v ďalších rozhodnutiach (napr. uznesenia sp. zn. III. ÚS 564/2016-11 zo dňa 13.09.2016 a sp. zn. II. ÚS 615/2016 zo dňa 10.08.2016). V prejednávanej veci súd prvej inštancie nevidel dôvod na odklon od ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR a všeobecných súdov.

7. Z obsahu spisu mal súd prvej inštancie za preukázané, že oprávnený doručil doplnenie návrhu súdnemu exekútorovi a súdu prvej inštancie bolo jeho podanie doručené až dňom 04.02.2016, t. j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Keďže oprávnený si nesplnil zákonnú povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, súd prvej inštancie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku exekúciu zastavil.

8. Výrok o trovách exekúcie odôvodnil v zmysle ust. § 262 ods. 1, 2 CSP a v zmysle ust. § 197 a § 203 Exekučného poriadku. Uviedol, že trovy exekúcie v zásade uhrádza povinný. Vo výnimočných prípadoch upravených v § 203 Exekučného poriadku možno uložiť náhradu trov exekúcie oprávnenému. V zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku oprávnenému možno uložiť náhradu trov exekúcie v prípade, že k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávneného. Keďže dôvodom na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že oprávnený nedoplnil v zákonom stanovenej lehote návrh na vykonanie exekúcie, súd prvej inštancie mal za to, že k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávneného, preto rozhodol, že súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému.

9. Proti tomuto uzneseniu, a to výroku I., podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený z dôvodov § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že dňa 26.02.2009 uzavrel s povinnou zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol povinnej poskytnutý úver na účel povolania. Povinná v zmluve o úvere uviedla a aj osobitne podpísala, že poskytované peňažné prostriedky sú na tento účel. Skutočnosť, na čo konkrétne bol povinnej následne poskytnutý úver aj využitý, oprávnený neskúmal, nakoľko je to pre neho už nepodstatná informácia. Oprávnený poukazujúc na platnú legislatívu uviedol, že nie je toho názoru, že musí vedieť, či povinná (dlžníka) v praxi naozaj použila finančné prostriedky na rovnaký účel ako deklarovala v zmluve. Oprávnený mal za to, že právnu úpravu ochrany spotrebiteľa nie je možné bezvýnimočne aplikovať na všetky prípady, kde spolukontrahentom je fyzická osoba. Uvedeným spôsobom by došlo k absolútnemu vylúčeniu aplikácie ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, t. j. Zmluvy o úvere. Oprávnený mal ďalej za to, že ako poskytovateľ úveru dodržal úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi, či všeobecnej zásady dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Oprávnený zdôraznil, že povinná nemá právne postavenie spotrebiteľa, pretože nenapĺňa definíciu spotrebiteľa v zmysle ust. § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Tvrdil, že Exekučný titul bol

vydaný v dôsledku riadne vedeného sporového konania a bol vydaný okrem iného s prihliadnutím na dobré mravy v dôsledku čoho sa nestotožil s odôvodnením napadnutého uznesenia. Účelom ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku je zabrániť tomu, aby spotrebiteľ súhlasil s podmienkou, ktorá je v pomere ku konkrétnemu právnemu vzťahu neprimeranou. Povinná mala možnosť pred uzavretím Zmluvy oboznámiť sa so Zmluvou a jednotlivými zmluvnými podmienkami, ktoré sú v Zmluve uvedené jasne, zrozumiteľne a určito. Ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku ustanovujúce okrem iného aj mravnú kategóriu (dobrú vieru), treba vykladať aj s prihliadnutím na dobrú vieru veriteľa, ktorý uzavieral zmluvu s dlžníkom v dobrej viere, že tento bude plniť svoje záväzky vyplývajúce zo Zmluvy a úver použije na účely povolania tak, ako to dlžník uviedol v Zmluve. Skutočnosť, že povinná nekonala v dobrej viere, t. j. pri uzavretí Zmluvy mala úmysel použiť úver na iný účel a dodatočne prišla k záveru, že je pre ňu Zmluva subjektívne nevýhodná, nemôže samo o sebe viesť k záveru, že Zmluva je v rozpore s dobrými mravmi. K doplneniu návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s § 243 f Exekučného poriadku uviedol, že zákonom uloženou povinnosťou doplniť návrh na vykonanie exekúcie o skutočnosti špecifikované v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku splnil. Dôkazy osvedčujúce skutočnosti pomenované v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku sú od počiatku výkonu exekúcie súčasťou exekučného spisu a boli v minulosti súdom podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku preskúmané. Medzičasom nedošlo k zmene skutkového stavu a zmene obsahu dôkazov. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017), preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

12. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

13. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku účinného od 23.12.2015, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

14. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

15. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

16. Zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým došlo k novelizovaniu Exekučného poriadku, bol schválený dňa 15.12.2015 a vyhlásený dňa 23.12.2015, pričom účinnosť nadobudol dňom vyhlásenia, teda dňa 23.12.2015.

17. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, zákonodarca stanovil oprávnenému v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku povinnosť, podľa ktorej je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie. Táto povinnosť sa vzťahuje na každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, teda aj na toho, ktorý sa domnieva, že už v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol všetky skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Preto aj v

predmetnom exekučnom konaní bol oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie do 30 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.01.2016.

18. Zo spisu vyplýva, že oprávnený si zákonom stanovenú povinnosť nesplnil a návrh na vykonanie exekúcie v stanovenej lehote (do 22.01.2016) v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 nedoplnil.

19. Pokiaľ oprávnený namietal, že povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku mu nevznikla, pretože v danom prípade sa nejedná medzi účastníkmi o spotrebiteľský vzťah, odvolací súd mal z obsahu Zmluvy o úvere preukázané, že oprávnený ako dodávateľ vystupoval pri uzavretí tejto zmluvy jednoznačne v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti a povinná vystupovala ako spotrebiteľ, keď pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej, ani inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd mal tiež preukázané, že sa v predmetnej veci jedná o spotrebiteľský úver, pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 1 ods. 2 písm. b), § 2 a § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, ako aj ďalšie predpoklady vyžadované touto osobitnou právnou normou na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnemu režimu tohto zákona. Na základe uvedeného je zrejmé, že vzťah medzi oprávneným a povinnou je spotrebiteľský.

20. Ak teda oprávnený namietal, že povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku mu nevznikla, lebo tu nejde o spotrebiteľský vzťah, odvolací súd uvádza, že povinná ako dlžníka síce v zmluve o úvere označila údaj, ktorým mal byť úver poskytnutý na účel povolania, súčasne sú však v zmluve uvedené aj ďalšie údaje o povinnej ako fyzickej osobe, predovšetkým rodné číslo. Pokiaľ sú teda v zmluve o úvere takto uvedené údaje o dlžníkovi, potom nemožno urobiť jednoznačný záver o tom, že úver bol poskytnutý povinnej na účel povolania. Zároveň to neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis s prípadným povolaním povinnej má uzavretie predmetnej zmluvy. Oprávnený tieto pochybnosti nevyvrátil, preto v pochybnostiach platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Oprávnený mal preukázať, že úver bol poskytnutý povinnej v súvislosti s povolaním, čo neurobil. Bolo preto správne ich vzťah posúdiť ako spotrebiteľský.

21. Na základe uvedeného odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie rozhodol správne, ak exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, t.j. pre nedoplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

22. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že oprávnený neuviedol vo svojom odvolaní žiadnu takú relevantnú okolnosť, ktorá by bola spôsobilá privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia.

23. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že účastníkom nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nemal v tomto konaní úspech a povinnej preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli, ani si ich neuplatnila.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (ust. § 393 ods. 3 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).